

sváici frankban átszámítva magyar koronára 1.126.048 34 aranykorona, a Skandináviai Credit-Actie Bolognénél Stockholmban svéd-koronában átszámítva aranykoronára 3,468 68 aranykorona.

Az elnök ezután felhívja a közgyűlés figyelmét arra, hogy a törvény értelmében a Magyar Nemzeti Bank tagjai csak nyernek azzal, hogy az 1924. V. t. c. melléklete gyanánt becikkelyezett alapszabálytervezetet változtatlanul elfogadják. Indítványát erre vonatkozólag a közgyűlés egyhangulag magáévá teszi és így az alapszabályok elfogadását az elnök határozatként hirdeti ki.

A napirend szerint ezután a bank 13 főtanácsosának és négy póttagjának a megválasztása következik. Ellischer Viktor indítványozza, hogy a közgyűlés a választásokat közfelkiáltással intézze el, egyúttal beterjeszti a megválasztandó 13 főtanácsosnak és a négy póttagnak a névsorát és kéri indítványának megfelelően ezeknek a megválasztását. A közgyűlés egyhangú felkiáltással az indítvány értelmében a következőket választotta meg főtanácsnokul:

Bernáth István, idős Chorin Ferenc, gróf Hadik János, Heinrich Aladár, báró Koröföld Mór, báró Madarassy-Beck Marcell, Meskó Pál, Walder Gyula, Weiss Fülöp, Végh Károly, gróf Somssich László, Mutsenbacher Emil és Papp Elek. Póttagok: Koós Elemér, Rausch Aladár, Szurday Róbert és Koós Mihály.

A pénzügyminiszter bejelentette a közgyűlésnek, hogy a kormányzótól leirat érkezett, amelyben Popovics Sándort, a Magyar Nemzeti Bank elnökévé nevezi ki.

A közgyűlés Popovics Sándort hosszasan és lelkesen ünnepelte.

Bejelentette még a pénzügyminiszter, hogy a Magyar Nemzeti Bank kormánybiztosává Szabóky Alajos pénzügyi államtitkárt nevezték ki.

Bejelentését a közgyűlés éljenzéssel tudomásul vette.

Tekintettel arra, hogy ezzel a közgyűlés napirendjét kimerítették, a közgyűlést Popovics Sándor bezárta.

A Nemzeti Bank hétfőn tartja első ülését.

Papp Elek, a Magyar Nemzeti Bank elnöke a következőket mondta:

— A Nemzeti Bank megalakulása után a program első pontja az lesz, hogy Popovics Sándor, a Nemzeti Bank elnöke hétfőn délelőtti tíz órakor a kormányzó kezébe leteszi az esküt és azután a főtanács tagjai teszik le a fogadalmukat. Előreláthatóan hétfőn délután megtartjuk az első ülést. A főtanács már levelet intézett az állami Jegybank tisztviselőkhöz, amelyben megkérdi, hogy a megállapított illetmények mellett hajlandók-e állítani a Nemzeti Bank szolgálatába. Három napi időt adunk a válasza és akik ezen idő alatt úgy nyilat-

koznak, hogy állépnek, azokat kinevezzük a bank tisztviselőivé. A Jegybank működésének kezdő időpontját a pénzügyminiszter hirdetményben fogja közzéadni.

— A Jegybank működésének a megkezdése után csak egyféle koronát fogunk ismerni, a magyar koronát, amelynek az árfolyama most már rövidesen állandósulni fog. A korona előreláthatóan azon az árfolyamon fog állandósulni, amelyen most áll. *Lényeges eltérés azonban semmiképp sem várható.*

— Ami a Jegybank vezetőségét illeti, annyi

bizonyos, hogy Schober Béla lesz a vezérigazgató. Még három igazgatója lesz a Jegybanknak, akiknek a személyére vonatkozólag a főtanács fog határozni.

— A Devizaközpont megszűnéséről csak annyit mondhatok — mondotta Papp Elek —, hogy tekintettel arra, hogy a Devizaközpontot az állam rendeletben hívta életbe, rendeletben fogja megszüntetni. A Jegybank olyan devizapolitikát fog folytatni, amelyben a kormány meg fog állapodni. Ez a rendelet előreláthatóan június 6-án és 7-én fog megjelenni.

W. H. Drummond díszdoktorrá avatása.

Szeged, május 29. (Saját tudósítónktól.)

A Ferenc József-Tudományegyetem aulájában szombaton délelőtti avatták fel ünnepélyes keretek között William Hamilton Drummond angol lelkészt, „a szenvedő erdélyi magyarság ősi vallásszabadságának és nemzeti kultúrájának elfogulatlan és önzetlen védelme által szerzett érdemeiért”, a jog- és államtudományok honoris causa doktorává. Az ünnepélyes avatáson, amely a hagyományos módon folyt le, szép számu, előkelő közönség vett részt. Tizenegy órakor dr. Pfeiffer Péter prorektor vezetésével bevonult az egyetemi tanács és megkezdődött az ünnepély. Az ülést a prorektor nyitotta meg és felkérte a jogkari dékánt, hogy ismeresse W. H. Drummond díszdoktorrá avatásának előzményeit. Ennek megtörténte után ismét a prorektor emelkedett szólásra. Bejelentette, hogy mivel W. H. Drummond az egyetem belső, hivatalos nyelvet, a magyar nyelvet nem bírja, a felavatás az egyetem nemzetközi hivatalos nyelvén, latinul fog megtörténni, majd elmondja, hogy W. H. Drummondot az egyetem jog- és államtudományi kara már 1923 április 19-én tartott rendes ülésén tiszteletbeli doktorrá választotta. Most, hogy elérkezett felavatására is az alkalom, örömmel üdvözlí és felkéri az előírt fogadalom letételére. A prorektor szavait dr. Csengery János tolmácsolta latinul. W. H. Drummond erre latin nyelven letette a fogadalmát, azután a jogkari dékán doktorrá avalta és a tanácsjegyző átnyújtotta neki a doktori diplomát a következő szavakkal: „Accipe diploma doctorum honoris causa datum.” W. H. Drummond angol nyelvű beszédében köszöntö meg az egyetem kiüntetését, amelyben ezeket mondotta: Különös megtiszteltetést érez abban, hogy az az egyetem fogadja őt díszdoktorai sorába, amely oly hősiességgel szállott szembe a balsors legsúlyosabb csapásaival és amely oly nehézségek közt, melyek más, kevésbé bátor lelkű férfiakat földre sújtottak volna, még csak megintogni sem engedte az igaz tudomány lobogóját. Kifejezést adott annak a meggyőző-

désének, hogy a kitüntetés nem csupán személyének szól, hanem szimbóluma annak az újraéledt és remélhetőleg soha többé meg nem rendülő barátságnak, amely Magyarországot és Angliát egymáshoz kapcsolja. Továbbá a legutóbbi évek harcai és versengései miatt oly fájdalmasan feldult tudományos nemzetközi közösség helyreállásának jeléül is üdvözli ezt az alkalmat. Ezután a prorektor az egyetem tanácsának és tanári karának szerencsekívánatait tolmácsolta a felavatott doktornak. Beszédét a következőképpen fejezte be: „Bucsu-zóul szívemből kívánom még Önnek, mindannyiunk nevében, hogy azt a nemes és önzetlen életmunkásságot, amelyet Ön az egyetemes és keresztényi emberszeretet nagy eszméjének s benne a nemzetek vallási és kulturális szabadságának szolgálatában eddig kifejtett, még igen soká s mind szebb és szebb eredményekre visszatérítve folytathassa az egész emberiségnek, saját nemzetének, valamint a mi szegény hazánk, Magyarországnak is javára és egyetemünk dicsőségére.” A prorektor szavait Csengery János latinul tolmácsolta. Ezután a prorektor az ünnepélyes tanácsülést be-
rekesztette.

Drummond angol lelkész pénteken tisztelő látogatást tett a polgármesternél. A látogatás alkalmával Drummond igen dicsérő módon emlékezett meg a város elrendezéséről. A polgármester tolmács útján tudomására hozta Drummondnak, hogy a város most kezd csak kiépülni az árvíz és a háború szenvedései után. Megemlítette, hogy az árvíz alkalmával London város nevére utcát is kereszteltek el, a Londoni-körutat. Drummond a tolmács szavai után megilletődve hallgatta a podeszta szavait és távozáskor magyarul a következőket mondotta: Isten áldjon meg mindnyájukat!

Szombat délután 6 órakor tartotta meg dr. Drummond angol unitárius lelkész a már előre nagy érdeklődéssel várt előadását földköri utjáról. A szegedi unitárius Leányegyház adott

Miskolc.

Mi nem ismerjük a magyar városokat és a magyar városok nem ismerik egymást. Budapesttel még némi, vékonyka szálak fűzik össze a vidéki városokat, de azontul megszűnik minden. Egy-egy vidéki városba elvetődünk néha rokonlátogatásra, törvényszéki tárgyalásra, vagy üzleti ügyben, de azt hiszem, az újján meg tudná számolni mindenki azokat az eseteket, mikor ellátogatott egy másik magyar városba, csak azért, hogy megismerje, szívjá a levegőjét és érezze életének a lüktetését. Pedig ha ezekről a magyar városokról nagyrészt hiányzik is a multak patinája, ha nincsenek is világhíres értékeik és érdekességeik, azért van megismerni és összehasonlítani valójuk elég. Természetesen egy-másfél napos tartózkodás alapján tökéletes képet rajzolni egy városról nem lehet, de igenis csoportosítani lehet a pillanatfelvételeket, amint egy ideális fényképező gépnek a lencséje előtt elvonulnak.

Szegedi embernek a szemével nézve, aki hozzá van szokva a Széchenyi-tér szabályos formájához, a körzővel kitervezett utcahálózathoz, Miskolc bizonyára nem szép város. Ugy épült, ahogy a hegyekből kijövő két patak a kanyarulatai fő-
utcajának az irányát megszabták. Határozott központja éppen azért a városnak nincs. Az egész Miskolc, kezdettől végig egy nagy külváros benyomását kelti; ami várossá teszi, az az eleven-sége, élénksége, mely messze fölötté áll a mi nehézszerű alföldi városainknak. Igaz, hogy az összehasonlítási alap is más. Az alföldi városok kimutatott lélekszáma tulajdonképpen önámítás; Szegeden, Hódmezővásárhely vagy Kecskemét lakosságának jó egyharmada kint lakik a tanyán és a benlakók nagy részének is alig van köze a városhoz. Városban megtelepedett falusiak, falusi

gondolatokkal, életideálokkal és a falusi embernek a város iránti ősi ellenszenvével. Miskolcon ez hiányzik tökéletesen. A lakossága iparos, kereskedő és értelmiségi, östermelő, aki a falut képviselné, jóformán nincs.

A pillanatnyi helyzetet illetőleg Szegeddel szemben kétségtelenül szerencsése Miskolcnak, hogy a trianoni béke után is nem egy csonka vasútvonalnak lett a végállomása, hanem központja maradt egy szép és gazdag megyének. Aki Szegedről beszél, az csak Szegedet érti alatta, Miskolc gazdaságilag egyúttal Borsodmegyét is jelenti. És ha a miskolci polgármester irigykedve nézhet szegedi kollegájára, akinek a városi bérföldekben még egy korántsem kihasznált jövedelmi forrás áll a rendelkezésére, a két város összehasonlításánál azt sem szabad figyelmen kívül hagyunk, hogy a feleakkora Miskolcnak forgalmi adóból megegyező-szerannyi bevétele van, mint Szegednek. A „városi” és környékkel bíró Miskolcnak szól javára Szegeddel szemben az is, hogy a megmaradt Magyarországnak legkülönb vidéki sajtóját ma Miskolc mondhatja magának. Terjedelem és nivó tekintetében a miskolci újságok a békebeft magyar lapokra emlékeztetnek. A külsőségeiben kevésbé városi jellegű és centrum nélküli Miskolc így az életét, gazdasági természetét és helyzetét illetőleg inkább város, mint Szeged.

Hogy ezt irigyelni kell-e manapság, az természetesen más kérdés. Az agrárius jellegnek vannak, vagyis inkább lehetnének bizonyos előnyei. De még ezek az előnyök is problematikusakká válnak, ha azt látjuk, hogy a tejtől kezdve végesvégig minden szükségleti cikk Miskolcon jelentékenyen olcsóbb, mint Szegeden. Még a Kass és Schermann miskolci kollegái sem tartanak a szegedi áraknál.

Ami azonban Miskolcot Szegedtől legjobban elválasztja, a hegy. Félkörben Miskolcot hegyek

övezik és az embernek ki sem kell tenni a lábát a városból, hogy az Avas oldalán igazi hegyet kapjon. Kissé torz hasonlattal élve az Avas Miskolcnak olyan palládiuma, mint Rómának a kapitolium. Szerpentin utjai mentén egymásután sorakoznak a régi református temető kriptái, apró kis villák, korcsmák és a hegy oldalába belejájt családi pincék. Mind megférnek békességesen egymás mellett. Szép meleg napokon nyáron és szép hideg napokon télen, valóságos népvándorlás indul meg az avasi pincék felé. Miskolci ember, akinek az Avason pincéje van, odahaza nem izlik, hanem ott fogyasztja az italt, ahol télen-nyáron kellő hőmérsékletre hűtve kapja. Nincs az a rövid miskolci kirándulás, melynek ne az Avas volna a teteje. Alföldi embernek büszkén mutogatják a benszüllött miskolciakat, hogy az Avas oldalán felülről is be lehet nézni a vendéglőbe. Másik büszkeségük a miskolciaknak, hogy az Avas tetejéről nagyon szép időben látni lehet a Tatrát. Ami azt illeti, a távolság nincs akkora, hogy látni ne lehetne, ehhez azonban előbb fel kell jutni a hegy tetejére és nem elég ha megállapodunk a hegyoldal valamelyik korcsmaszerű pincéjénél, melynek kispolgári gyönyörűségei nem nyújtanak kárpótlást a gyönyörü kilátásért, akár északnak, Gömör és Szepes, akár délnek a Tisza siksága felé.

Lent, az Avas alján, egy régi iskolában van elhelyezve Miskolc városának egy nagy kincse, a borsod-miskolci muzeum. Sajnos, a mai elhelyezésében inkább raktár, mint igazi muzeum. Pedig az anyagában nagyon sok olyan érték van, amelyet méltán irigylhetnének tőle más tudományos gyűjtemények. Miskolc mögött a Hámor, Magyarország egyik legrégebb ősembertelepe, melynek rendszeres kutatása kétségtelenül igen nagy értéket fog még napfényre hozni. A Felvidéken a török uralom sem mosott el olyan nyomtalanul minden